

15/04/2021

Hram cu „Liturghia tăcerii” în schitul unde Sf. Pahomie a căutat liniștea și unde a vărsat multe lacrimi

Miercuri, 14 aprilie, exact la mijlocul Postului Mare, Sfântul Pahomie de la Gledin a fost cinstit la Pocrov în celebrare tăcută și de pace, prin Liturghia Darurilor înainte sfințite oficiată de Protos. Ambrozie Ghinescu, egumenul schitului.

Pentru liniște se retrăsese la Pocrov și ctitorul schitului „Acoperământul Maicii Domnului”, în urmă cu peste 300 de ani, în 1714.

„În biserica acestui schit, Sfântul Ierarh Pahomie a vărsat multe lacrimi pentru toți cei ce se vor ruga în acest locaș”, a spus Protos. Ambrozie după slujba de hram.

„Când Sfântul Pahomie a sfințit biserica aceasta a cerut lui Dumnezeu să păzească acest locaș de închinăciune neasuprit și nears în vecii vecilor. În același timp, L-a rugat să trimită oameni buni și credincioși care să-l placă și să facă voia Lui. Sfântul Pahomie s-a rugat Maicii Domnului să ne trimită și pe noi în acest loc pentru a-l

aduce slavă lui Dumnezeu”, a adăugat egumenul.

Liturghia tăcerii

Liturghia Darurilor înainte sfințite a fost numită deseori și „Liturghia tăcerii”. Este singura slujbă care cuprinde două momente concrete în care atât preotul și cântărețul, cât și credincioșii din Biserică trebuie să tacă.

Slujba, specifică Postului Mare, este de fapt un ritual de împărtășire dezvoltat prin îmbinarea Vecerniei cu unele elemente ale Sfintei Liturghii. Cu toate că nu se aduce jertfa cea fără de sânge și nu se sfințesc darurile de pâine și vin, ea poartă denumirea de Liturghie deoarece în cadrul ei are loc împărtășirea cu Sfintele Taine.

Sf. Pahomie a căutat mereu liniștea

Sfântul Pahomie a fost originar din Gledin, Bistrița-Năsăud, dar, din cauză că ortodoxia era persecutată în Ardeal în acea vreme, a părăsit casa părintească și a mers în Moldova, la Mănăstirea Neamț. A fost stareț al mănăstirii timp de doi ani, după care a mers în Rusia să-l cunoască pe Sfântul Dimitrie al Rostovului.

La întoarcere, Cuviosul Pahomie nu a mai primit să fie stareț, ci s-a retras împreună cu patru ucenici în pădurile dimprejur, la poalele Muntelui Chiriacu. Nu a putut să se bucure de liniștea pe care o iubea atât de mult, pentru că după alți doi ani a fost ales episcop al Romanului (1707-1714).

Deși era iubitor de isihie, de rugăciune și de carte, Sfântul Pahomie s-a dovedit în această slujire bun gospodar și administrator, îngrijindu-se eficient și de nevoile materiale ale eparhiei sale.

După șapte ani de episcopat la Roman, ierarhul s-a retras la sihăstria sa, unde a construit o biserică, alegându-i ca hram Acoperământul Maicii Domnului, de unde așezarea monahală a primit numele Schitul Pocrov.

Rânduiala așezată acolo de Sfântul Pahomie era următoarea: monahii păstrau tăcerea în toată vremea, nu mâncau carne, făceau privegheri de toată noaptea și viețuiau în ascultare desăvârșită față de egumen.

Sfântul Pahomie s-a mutat la Domnul în ziua de 14 aprilie în anul 1724, pe când se afla la Lavra Pecerska din Kiev. La scurt timp, egumenul Lazăr de la Pocrov l-a adus la Schitul ctitorit de el, îngropându-l în pronaos.

Ierarhul Pahomie a fost trecut în rândul Sfinților de Biserica Ortodoxă Română în

2006.

Foto credit: Doxologia / Constantin Ciofu

basilica.ro